ที่ระลึกเนื่องในงานพระราชทานเพลิงศพ ดร.ประพฤทธิ์ ณ นคร

ประพฤทธิ์ - ณ นคร

ที่ระลึกเนื่องในงานพระราชทานเพลิงศพ

ดร.ประพฤทธิ์ ณ นคร

ณ วัดธาตุทอง

วันอาทิตย์ที่ 29 มิถุนายน พ.ศ.2540

(แบบ ก.)

หมายรับสั่งที่ ๑๓๕๗๐ **สำนักพระราชวัง**

๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๐

นายประพฤทธิ์ ณ นคร ม.ป.ช.,ม.ว.ม. อายุ ๗๕ ปี ข้าราชการบำนาญ สังกัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม กราบถวายบังคมลาถึงอนิจกรรมด้วยโรคหัวใจขาดเลือด ณ โรงพยาบาลบางกอกเนอสซิ่งโฮม กรุงเทพมหานคร เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๐ เวลา ๐๑.๒๓ น.

วันเดียวกันนี้ เวลา ๑๗.๓๐ น. ขอรับพระราชทานน้ำหลวงอาบศพ พร้อมด้วยเครื่องเกียรติยศประกอบศพ ณ ศาลา ๑๘ วัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร

ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทานโกศแปดเหลี่ยม ฉัตรเบญจาตั้งประดับ ปี่ กลองชนะ ประโคมเวลาพระราชทานน้ำหลวงอาบศพ มีพระพิธีธรรมสวดพระอภิธรรมเวลากลางคืน กำหนด ๓ คืน.

ประภาพรรณ/พิมพ์/ /ทาน.

วัน	**หน้าที่** พนักงานพระราชพิธี
	นำหมายเรียน เจ้าภาพศพ นายประพฤทธิ์ ณ นคร เพื่อทราบ
	เครื่องประกอบเกียรติยศที่พระราชทานมานี้ และเจ้าพนักงานผู้มาปฏิบัติ เจ้าภาพไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายอย่างใดทั้งสิ้น.

ทั้งนี้ให้จัดการตามหน้าที่และกำหนดวันตามรับสั่งอย่าให้ขาดเหลือ ถ้าสงสัยก็ให้ถามผู้รับรับสั่งโดยหน้าที่ราชการ

ผู้รับรับสั่ง

(แบบ ก.)

หมายรับสั่งที่ ๑๙๑๒๙ **สำนักพระราชวัง**

๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๐

พระราชทานเพลิงศพ นายประพฤทธิ์ ณ นคร ม.ป.ช.,ม.ว.ม. ข้าราชการบำนาญ สังกัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ณ เมรุวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร

วันอาทิตย์ที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๔๐ เวลา ๑๕.๐๐ น. เชิญโกศศพแห่เวียนเมรุ แล้วเชิญขึ้นตั้งบนจิตกาธาน

เวลา ๑๗.๐๐ น. พระราชทานผ้าไตร ๕ ไตรทอดถวายพระสงฆ์บังสุกุล แล้วพระราชทานเพลิง.

ประภาพรรณ/พิมพ์/ ...... /ทาน.

วัน	หน้าที่
	พนักงานพระราชพิธี
	นำหมายเรียน เจ้าภาพศพ นายประพฤทธิ์ ณ นคร เพื่อทราบ
	เครื่องประกอบเกียรติยศที่พระราชทานมานี้ และเจ้าพนักงานผู้มาปฏิบัติ เจ้าภาพไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายอย่างใดทั้งสิ้น.

ทั้งนี้ให้จัดการตามหน้าที่และกำหนดวันตามรับสั่งอย่าให้ขาดเหลือ ถ้าสงสัยก็ให้ถามผู้รับรับสั่ง โดยหน้าที่ราชการ

ผู้รับรับสั่ง

สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ

ตามที่นายประพฤทธิ์ ณ นคร ได้กราบถวายบังคมลาด้วยโรคหัวใจล้มเหลว เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2540 และเมื่อความทราบถึงฝ่าละอองธุลีพระบาท ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานน้ำหลวงอาบศพ และโกศแปดเหลี่ยม ประกอบศพ ฉัตรเบญจาตั้งประดับ ปี่ กลองชนะ ประโคมเวลาพระราชทานน้ำหลวง อาบศพ ณ ศาลา พระสิทธิพยากรณ์ (ศาลา 18) วัดธาตุทอง และพระราชทาน พระบรมราชานุเคราะห์ มีพระพิธีธรรม สวดพระอภิธรรม เวลากลางคืน กำหนด 3 วัน พร้อมทั้งพระราชทาน ผ้าไตร และในวันพระราชทานเพลิงศพ จะมีในวันอาทิตย์ที่ 29 มิถุนายน 2540 เวลา 17.00 น.

หากนายประพฤทธิ์ ณ นคร มีญาณวิถีใดพึงทราบได้ คงโสมนัสใน พระมหากรุณาธิคุณ เป็นล้นพ้น

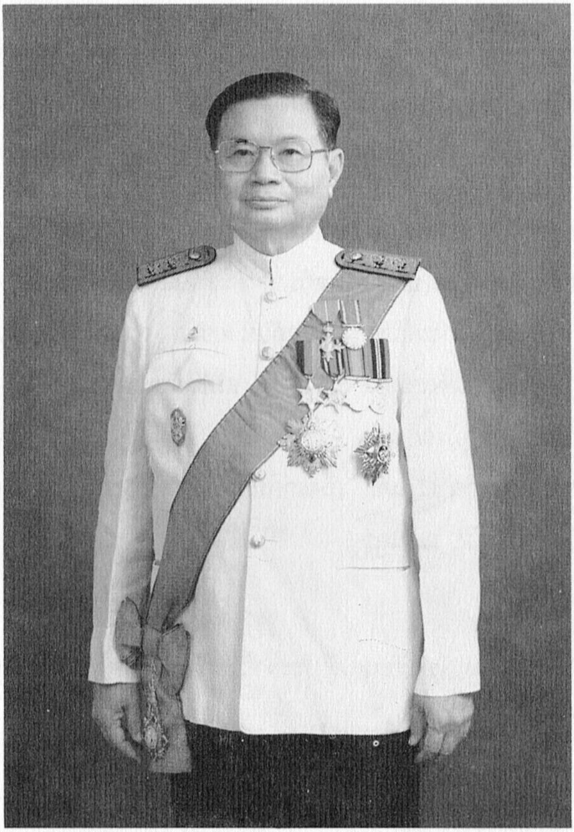
ข้าพระพุทธเจ้า และทุกคนในครอบครัว รู้สึกซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณ เป็นล้นเกล้าล้นกระหม่อม หาที่สุดมิได้ ขอพระราชทานกราบถวายบังคมแทบเบื้อง พระยุคลบาท ที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม พระราชทานเกียรติยศ อันสูงยิ่งแก่ นายประพฤทธิ์ ณ นคร และขอถวายความจงรักภักดี ตราบเท่าชีวิต จะหาไม่

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม

ข้าพระพุทธเจ้า

นางสรีลักษณ์ ณ นคร (ภริยา)

ขอเดชะฯ

ดร.ประพฤทธิ์ ณ นคร

ชาตะ 8 กรกฎาคม 2464

มรณะ 23 มิถุนายน 2540

ชี ว ป ร ะ วั ติ

ดร.ประพฤทธิ์ ณ นคร อดีตปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม เป็นบุตรของนายบุญเรือง และนางกิมไล้ ณ นคร มีพี่น้องชายหญิงรวม 8 คนคือ

1. นางประยูร ชุ่มราชี (สมรสกับนายจำรัส ชุ่มราชี ถึงแก่กรรมแล้ว)
2. ดร.ประเสริฐ ณ นคร (สมรสกับนางสาวสมทรง โหตระกิตย์ ถึงแก่กรรมแล้ว)
3. ดร.ประพฤทธิ์ ณ นคร สมรสกับนางสรีลักษณ์ คทวณิช
4. นางประภา ถาวรนันท์ (สมรสกับนายชลอ ถาวรนันท์ ถึงแก่กรรมแล้ว)
5. นางประไพ แจ้งเจนกิจ (ณ นคร) สมรสกับนายปราณี แจ้งเจนกิจ
6. นางสาวประทุม ณ นคร
7. เด็กชายประกิจ ณ นคร (ถึงแก่กรรมเมื่ออายุ 11 ปี)
8. นางสาวประวิช ณ นคร

การศึกษาขั้นต้น โรงเรียนสตรีประจำจังหวัดนารีรัตน์ แล้วมาต่อที่โรงเรียนพิริยาลัย จังหวัดแพร่

จบมัธยมปลาย ที่โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย และได้สอบชิงทุนหลวง ได้ทุนของก.พ. ไปศึกษาต่อที่ประเทศอังกฤษ ในระหว่างการศึกษาปริญญาตรีปีสุดท้าย ได้เกิดสงครามโลกครั้งที่สองขึ้น ได้เป็นเสรีไทยเข้าร่วมรบกับกองทัพบกอังกฤษ ได้ลอบเข้ามาทำงานใต้ดินในประเทศไทย โดยเป็นทหารรับส่งวิทยุ เมื่อสงครามเลิก ได้รับยศเป็นร้อยเอกในกองทัพบกอังกฤษ และได้รับเหรียญตรา M.B.E. จากสมเด็จพระเจ้ายอร์ชที่ 6 จากนั้นได้เรียนต่อจนจบ ได้ปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตร์ เกียรตินิยมจาก Liverpool University ได้ปริญญาโท Chemical Engineering จาก Imperial College of Science & Technology, London จากนั้น ได้เรียนต่อ ได้ปริญญาเอก Chemical Technology จาก London University และกลับถึงประเทศไทย เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2502

ได้สมรสกับนางสาวสรีลักษณ์ คทวณิช เป็นบุตรีของหลวงอรรถวินิจเนตินาท เมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2502 มีบุตรชาย-หญิง รวม 4 คน คือ

1. นางสาวแสงเดือน ณ นคร สมรสกับนายแพทย์เอก พงศ์ไพโรจน์
2. นางสาวเต็มดวง ณ นคร
3. นางสาวเรืองดาว ณ นคร สมรสกับนายนิธิ กาญจนเทพ
4. นายฟ้าดล ณ นคร สมรสกับนางสาวอรณี สุปาลนันท์

ดร.ประพฤทธิ์ เป็นคนรักครอบครัวมาก ไปทำงานและกลับบ้านตรงเวลาเสมอ เป็นคนอารมณ์ดี ไม่เคยโกรธใคร รักลูกเมียเป็นชีวิต ชีวิตผูกพันอยู่กับครอบครัว ไม่เที่ยวเตร่ ไม่เล่นการพนัน ไม่กินเหล้า ไม่สูบบุหรี่ อยู่กับครอบครัวตลอด เป็นคนรักพี่น้อง ต้องรับภาระเลี้ยงน้องร่วมกับพี่เสริฐ ส่งเสียน้อง ๆ จนเรียนจบ ได้ปริญญาทุกคน เพราะคุณพ่อไม่สามารถส่งเสียได้

ดร.ประพฤทธิ์ เป็นช่างประจำบ้าน ช่วยซ่อมแซมสิ่งต่างๆ ภายในบ้าน ไม่ว่าจะเป็นก๊อกน้ำ, วิทยุ, พัดลม และเครื่องใช้ไฟฟ้าต่างๆ ฯลฯ เป็นพ่อครัว สมัยที่ยังไม่มีบะหมี่สำเร็จรูป ก็จะทำบะหมี่ให้ลูกเมียกินเอง เป็นครูประจำบ้านของลูกหลาน ใครมีปัญหาอะไร จะรีบมาถาม ก็จะสมหวังทุกราย จนหลานปู่-หลานตาบอกว่า คุณปู่-คุณตา รู้ทุกอย่าง ไม่มีใครเก่งเท่าคุณปู่-คุณตา

ต่อไปนี้ไม่มีใครอีกแล้วที่จะเป็นที่พึ่ง พวกเราทุกคนจะต้องต่อสู้ต่อไปเหมือนเรือขาดหางเสือ ความสูญเสียครั้งนี้เป็นความสูญเสียที่ยิ่งใหญ่จนเกิน กว่าที่พวกเราทุกคนจะพรรณาได้ แต่ถึงอย่างไรพวกเราทุกคนก็จะพยายาม ทำสิ่งที่ดีที่สุด เพื่อไม่ให้เสียชื่อเสียงและเกียรติยศของ ดร.ประพฤทธิ์ ณ นคร ซึ่งอุตส่าห์สร้างและสะสมแต่คุณงามความดี บำเพ็ญประโยชน์เพื่อชาติบ้านเมือง มาตลอดตราบจนวันสิ้นอายุขัยของท่าน

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2480	ม.8 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
พ.ศ. 2485	ปริญญา B.Sc. (War Service) มหาวิทยาลัยลิเวอร์ปูล อังกฤษ
พ.ศ. 2490	ปริญญา B.Sc. (Honours) มหาวิทยาลัยลิเวอร์ปูล อังกฤษ
พ.ศ. 2493	ประกาศนียบัตร D.I.C. (Chemical Engineering) มหาวิทยาลัยลอนดอน อังกฤษ
พ.ศ. 2501	ปริญญา Ph.D. (Chemical Technology) มหาวิทยาลัยลอนดอน อังกฤษ
พ.ศ. 2505	หลักสูตรฝ่ายอำนวยการ รุ่นที่ 7 โรงเรียนสงครามจิตวิทยา
พ.ศ. 2506	สำเร็จการอบรมวิชาพัฒนาการเศรษฐกิจ รุ่นที่ 3 สำนักงานงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ
พ.ศ. 2511	ปริญญาบัตรและเข็มวิทยฐานะ รุ่นที่ 10 วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

ป ร ะ วั ติ ก า ร ทำ ง า น

พ.ศ. 2488	นายทหารติดต่อกับกองทัพสัมพันธมิตร (เสรีไทย) กระทรวงกลาโหม
พ.ศ. 2502	นักวิทยาศาสตร์โท กรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงอุตสาหกรรม
พ.ศ. 2503	หัวหน้าแผนกวิศวกรรมเคมีและทดสอบ กระบวนการอุตสาหกรรม กรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงอุตสาหกรรม
พ.ศ. 2504	นักวิทยาศาสตร์เอก กรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงอุตสาหกรรม
พ.ศ. 2504	หัวหน้ากองการวิจัย กรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงอุตสาหกรรม
พ.ศ. 2507	นักวิทยาศาสตร์พิเศษ กรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงอุตสาหกรรม
พ.ศ. 2512	รองอธิบดีกรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงอุตสาหกรรม
พ.ศ. 2514	อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงอุตสาหกรรม
พ.ศ. 2522	อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการพลังงาน

พ.ศ. 2522	รักษาการในตำแหน่งปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการพลังงาน
พ.ศ. 2522	ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการพลังงาน
พ.ศ. 2523 - ปัจจุบัน	ข้าราชการบำนาญ กรรมการ สมอ. (สำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรม)

ร า ช ก า ร พิ เ ศ ษ

9 - 25 ก.ย. พ.ศ. 2489	ผู้แทนประเทศไทยไปร่วมประชุม Provisional Internat Civil Aviation Organization ณ กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ
มิ.ย. พ.ศ. 2495	ผู้แทนประเทศไทยไปร่วมประชุม European Convention of Chemical Engineering ประจำปี 1952 และ 10th Chemical Engineering Exhibition Congress ที่เมือง Frank-furta am Main เยอรมันนี
26 ส.ค. พ.ศ. 2502	กรรมการดำเนินการค้นคว้าและทดลองทำนาเกลือ
15 ธ.ค. พ.ศ. 2502	กรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ
	กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติสาขาที่ 3 วิทยาศาสตร์เคมีและเภสัช
7 ต.ค. พ.ศ. 2502	กรรมการแปลและเรียบเรียงเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับสงครามทางชีววิทยาและเคมีของการประชุมนักวิทยาศาสตร์ ที่เมือง Pugwash
พ.ศ. 2503	กรรมการบริหารสมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
18 ส.ค. พ.ศ. 2503	กรรมการในคณะกรรมการตรวจการจ้างการก่อสร้างอาคาร และติดตั้งเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณู
16 พ.ย. พ.ศ. 2503	ประจำกองบรรณาธิการวารสารสภาวิจัยแห่งชาติ
6 ธ.ค. พ.ศ. 2503	กรรมการวิเคราะห์และวิจัยของกรมวิทยาศาสตร์บริการ

พ.ศ. 2503 - 2504	ผู้แทนของคณะกรรมการพลังงานปรมาณูร่วมการพิจารณากับคณะที่ปรึกษากฎหมายสำนักบริหารของนายกรัฐมนตรี
พ.ศ. 2503	กรรมการวางผังดำเนินงานสถาบันวิจัยทางพลังงานปรมาณูร่วมกับสภาวิจัยแห่งชาติ
พ.ศ. 2503	ผู้แทนคณะกรรมการพลังงานปรมาณูเพื่อสันติโดยคณะกรรมการพิเศษของกระทรวงการต่างประเทศ เพื่อพิจารณาอนุสัญญาต่าง ๆ
เม.ย. พ.ศ. 2504	ตัวแทนผู้ว่าการ (Alternate Governor) จากประเทศไทยไปร่วมการประชุมผู้ว่าการ (Board of Governors) ทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ (IAEA) ชุดที่ 3 (สมัย 2504-2505) ณ กรุงเวียนนา ออสเตรีย
1 มิ.ย. พ.ศ. 2504	กรรมการและเลขานุการดำเนินงานผลิตสารส้ม
8 มิ.ย. พ.ศ. 2504	กรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สมัยที่ 2
13 มี.ค. พ.ศ. 2505	ผู้แทนกรมวิทยาศาสตร์บริการในคณะอนุกรรมการร่วมมือพิจารณาการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการของต่างประเทศเกี่ยวกับอาหารและเกษตร
ก.พ. พ.ศ. 2506	ผู้แทนประเทศไทยในการประชุมคณะกรรมการว่าด้วยอุตสาหกรรมและทรัพยากรธรรมชาติของ ECAFE (ECAFE Commitee on Industry and Natural Resources) ครั้งที่ 15
เม.ย. - พ.ค. พ.ศ. 2506	ที่ปรึกษาคณะผู้แทนประเทศไทยในการประชุมระหว่างประเทศเพื่อจัดทำอนุสัญญา

	ว่าด้วยความรับผิดชอบทางแพ่งสำหรับความเสียหายทางนิวเคลียร์ (International Conference on Civil Liability for Nuclear Damage) ณ กรุงเวียนนา ออสเตรีย
17 ก.ย. พ.ศ. 2506	ตัวแทนประจำกรมวิทยาศาสตร์บริการ ทำการติดต่อกับสำนักนายกรัฐมนตรีโดยตรงในเรื่องการร่วมมือและประสานงานระหว่างกระทรวง ทบวง กรม
1 ต.ค. - 14 ม.ค. พ.ศ. 2507	ประธานคณะอนุกรรมการพิจารณาแก้ไขเหตุรำคาญอันเนื่องจากน้ำล้างมันสำปะหลัง ครั้งที่ 1/2506
พ.ย. - ธ.ค. พ.ศ. 2506	หัวหน้าคณะผู้แทนประเทศไทยในการประชุมว่าด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมปุ๋ยในเอเชียและตะวันออกไกล (Conference on the Development of Fertilizer Industry in Asia and the Far East, ณ นครบอมเบย์
12 ก.พ. พ.ศ. 2507	กรรมการพิจารณาและปรับปรุงคุณภาพเกลือ
12 ก.พ. พ.ศ. 2507	กรรมการดำเนินงานผลิตสารส้ม
14 ก.พ. พ.ศ. 2507	กรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สมัยที่ 3
14 ก.ย. พ.ศ. 2507	อนุกรรมการอุทกวิทยาแห่งชาติร่างโครงการกิจกรรมที่ประเทศไทยตั้งใจจะดำเนินงานในการร่วมงานอุทกวิทยาระหว่างประเทศ
17 ก.ย. พ.ศ. 2507	กรรมการประจำแผนกวิทยาศาสตร์กายภาพตามธรรมนูญของสมาคมวิทยาศาสตร์ภาคพื้นมหาสมุทรอินเดีย (Pan Indian Ocean

	Science Association)
14 ธ.ค. พ.ศ. 2507	กรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สาขา 3
3 ก.ย. พ.ศ. 2512	กรรมการวิชาการร่างมาตรฐาน
16 ก.ย. พ.ศ. 2512	กรรมการดำเนินงานผลิตสารส้มและคณะกรรมการบริหารศูนย์วิจัยการผลิตเครื่องปั้นดินเผา
16 ต.ค. พ.ศ. 2512	ผู้แนะนำชำนาญการในคณะกรรมการสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์แห่งประเทศไทย
14 ธ.ค. พ.ศ. 2512	กรรมการสภาวิจัยแห่งชาติและกรรมการบริหารสาขาวิทยาศาสตร์เคมีและเภสัช
27 พ.ค. พ.ศ. 2512	อนุกรรมการดำเนินงานเกี่ยวกับการใช้พลังงานปรมาณูในกิจการอุตสาหกรรม
27 พ.ค. พ.ศ. 2513	กรรมการโรงงานกระดาษ กรมโรงงานอุตสาหกรรม
8 ธ.ค. พ.ศ. 2513	ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรมในคณะกรรมการองค์การส่งเสริมกิจการโคนมแห่งประเทศไทย
23 ก.ย. พ.ศ. 2517	กรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ กรรมการคณะ 3 สาขาวิทยาศาสตร์เคมีและเภสัช
13 ก.พ. พ.ศ. 2524	ประธานกรรมการคณะกรรมการพัฒนากำลังคน

เครื่องราชอิสริยาภรณ์และเกียรติยศที่ได้รับ

29 ส.ค. พ.ศ. 2489	ตรา The Most Excellent Order of The British Empire (Military Division) ชั้น Member จาก King George VI แห่งประเทศอังกฤษ
5 ธ.ค. พ.ศ. 2507	ตริตาภรณ์มงกุฎไทย
5 ธ.ค. พ.ศ. 2510	ตริตาภรณ์ช้างเผือก
2 ธ.ค. พ.ศ. 2512	ทวิติยาภรณ์ช้างเผือก
5 ธ.ค. พ.ศ. 2514	ประถมาภรณ์มงกุฎไทย
5 ธ.ค. พ.ศ. 2515	เหรียญจักรพรรดิมาลา
5 ธ.ค. พ.ศ. 2517	ประถมาภรณ์ช้างเผือก
5 ธ.ค. พ.ศ. 2519	มหาวชิรมงกุฎ
5 ธ.ค. พ.ศ. 2524	มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก
5 ธ.ค. พ.ศ. 2539	ตติยดิเรกคุณาภรณ์

คำไว้อาลัย

อาลัยน้องงอก

ประเสริฐ ณ นคร

'งอก' เป็นชื่อเล่นของประพฤทธิ์ เพราะเมื่อเล็ก ๆ ชอบกินถั่วงอก และประพฤทธิ์ แปลว่า งอกงาม เจริญ ส่วน 'แงดหรือแรด' เป็นชื่อเล่นของประเสริฐ ซึ่งเมื่อเล็ก ๆ ดื้อเหมือนแรด แงดเป็นเด็กเรียบร้อยเพราะคุณป้าบังคับ จะเดินให้ กระดานดังก็ไม่ได้ จะแกว่งแขนก็ว่าแขนจะหลุด ครูโรงเรียนสตรีนารีรัตน์ จึงให้นักเรียนหญิงทั้งโรงเรียน ดูตัวอย่างจากเด็กชายประเสริฐ ณ นคร ซึ่งเป็นคนเรียบร้อย งอกค่อนข้างจะซน เคยไปนอนหลับอยู่บนต้นมะขาม และใช้มีดฟันจนถูกบริเวณข้อมือตัวเองเป็นแผลเป็น จนทุกวันนี้ แต่เด็กซนมักจะเป็นเด็กที่ฉลาด หมอดูแขกเคยทำนายว่า งอกจะได้เป็นพระยา ส่วนแงดจะเป็นได้แค่หลวง

เมื่อจบมัธยมปลาย แงดไม่มีเงินจะเรียน ค่าเล่าเรียนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ปีละ 20 บาท) จึงคิดว่าจะไปเป็นครูประชาบาล เงินเดือน 8 บาท เพื่อเก็บเงินเรียน ธรรมศาสตร์ทางไปรษณีย์ พอดีได้รับทุน ก.พ.ไปเรียนที่ฟิลิปปินส์ งอกลำบากยิ่งกว่าพี่ เพราะต้องอาศัยข้าวก้นบาตรกินที่วัดสุทัศน์ กลางวันนั่งอ่านหนังสืออยู่ที่ห้องสมุด พวกเพื่อนคิดว่าขยันมาก แต่ความจริงเป็นเพราะไม่มีเงินซื้ออาหารกลางวัน ตอนเย็น ได้กินข้าวไม่เต็มปากเต็มคำ แต่งอกก็ได้ทุนไปเรียนที่อังกฤษ

เมื่อสงครามโลกครั้งที่สอง งอกเป็นเสรีไทยมาส่งวิทยุให้ฝ่ายสัมพันธมิตร อยู่ที่ บางกระบือ แต่ไม่ยอมส่งข่าวหรือไปเยี่ยมญาติซึ่งอยู่ที่นางเลิ้ง เพราะกลัวจะเป็น อันตรายแก่พี่น้อง

เมื่อแงดต้องการหนังสือใดประกอบความรู้ งอกจะส่งมาให้จากอังกฤษ เช่น เรื่องระเบิดปรมาณู ทำให้แงดได้เขียนบทความให้คนไทยรู้จัก ขนาดวิกฤติที่จะทำให้ พลูโตเนียมระเบิดได้ เรื่องจักรวาลที่ขยายตัวออก เรื่องตัวเลขจำเพาะ แต่ไม่ยอมส่งวิธี แต่งเพลงแจ๊ส และบทกลอนภาษาอังกฤษมาให้ คงเป็นเพราะไม่อยากให้แงดเสียเวลา

กับสิ่งเหล่านี้

แงดเข้าทำงานได้เงินเดือน 140 บาท ส่งให้น้องสองคนเรียนเตรียมอุดม และเข้าจุฬาฯ พร้อมกัน เป็นเงินเดือนละ 70 บาท หลังสงครามโลก เข้าของราคาแพง เงินไม่พอใช้ ก็ได้งอกมาช่วยแงดดูแลให้น้องทุกคนเรียนจบสูงสุดเท่าที่ใครอยาก จะเรียนและสามารถเรียนได้

งอกเป็นคนรักครอบครัว เมื่อทำงานเสร็จแล้วได้อุทิศเวลาให้ครอบครัว ไม่ไป แสวงหาความเพลิดเพลินที่สโมสร ไม่เล่นไพ่บริดจ์ ไม่เล่นการพนัน ส่วนแงดอ้างว่า เป็นนักเรียนวิชาสถิติ จึงชอบการพนันทุกชนิด แต่ไม่มีเงินจะเล่น

งอกจะซ่อมแซมโทรทัศน์ ตู้เย็น โทรศัพท์ เองได้ แต่แงดไม่เอาไหนเลย

งอกเป็นข้าราชการที่สุจริต ครั้งหนึ่งเคยเป็นกรรมการจัดซื้อโรงงาน มีผู้มา ขอร้องว่ากรรมการทุกคนเห็นพ้องกันว่าควรซื้อ ขอให้งอกยอมลงความเห็นอีกคนหนึ่ง ให้เป็นเอกฉันท์ แต่งอกไม่ยอม และได้ลงหมายเหตุไว้ว่า ในฐานะผู้แทนกระทรวง อุตสาหกรรม เห็นว่าควรถือเป็นเศษเหล็กมากกว่า

หมดเวลาที่จะเขียนถึงเรื่องของงอก ก่อนตายเพียงสองวัน แงดได้โทรศัพท์ บอกงอกว่า อย่าเป็นห่วงเรื่องงานว่าจะเบิกจ่ายเงิน ที่ตัดฝากจากปีก่อนมาไม่ทัน งอกคร่ำเคร่งตรวจงาน แงดบอกว่าทันไม่ทัน ก็ไม่ใช่ความผิดของงอก ปล่อยวาง เสียเถิด แงดยังคิดอยู่ว่าอีก 3 วัน งอกก็จะไปให้แพทย์ตรวจ คงจะไม่เป็นอะไร เพราะ ถึงมือแพทย์แล้ว แต่ถึงจะอยากให้น้องที่รักมีชีวิตอยู่ยืนนาน ก็ไม่มีใครจะยึดเหนี่ยว ไว้ได้

ขอให้คุณความดีที่งอกทำไว้ต่อประเทศชาติ ญาติพี่น้อง และครอบครัว ดลบันดาลให้งอกประสบแต่อิฏฐารมย์ตลอดไป

คำไว้อาลัย

สรีลักษณ์ ณ นคร

พี่จากไปอย่างน่าใจหาย เหมือนฝันไปรวดเร็วเหลือเกิน

เมื่อวันพฤหัสที่ 19 มิถุนายน พี่บอกว่าตอนเย็นไม่อยากทานอาหาร เพราะท้องอืดเหมือนอาหารไม่ย่อย ก็ให้ทานยาช่วยย่อยอาหาร พี่เล่าให้ฟังว่าเมื่อวันจันทร์, อังคาร รู้สึกเจ็บหน้าอกด้านซ้ายนิดหน่อย แต่ตอนนี้หายแล้ว ลักษณ์ก็ไม่ได้เฉลียวใจ เพราะพี่ไปหาหมอเสมอเป็นประจำ 2 เดือนครั้ง และไม่เคยมีประวัติเกี่ยวกับโรคหัวใจ วันศุกร์, เสาร์ ก็ยังท้องอืด แม้จะทานอาหารเพียงนิดเดียว ลูกเขยซึ่งเป็นหมอบอกให้พ่อไปหาหมอเพื่อเช็คหัวใจ (ที่ไม่ไปตั้งแต่วันพฤหัส เพราะกำหนดที่จะไปหาหมอคือวันจันทร์ที่ 23 มิถุนายน) เพราะหมอประจำ (พ.ญ. คุณหญิงพึงใจ งามอุโฆษ) จะไปที่โรงพยาบาล B.N.H. (Bangkok Nursing Home) ถนนคอนแวนต์ ในวันอาทิตย์ ลูกชายได้พาพี่ไปโรงพยาบาล เวลา 8.30 น. หมอให้ X-ray และตรวจคลื่นหัวใจ พอหมอดูผลเสร็จก็ให้เข้า I.C.U. เลย บอกว่าหัวใจเต้นอ่อนมาก แต่พี่ไม่ได้แสดงอาการเหนื่อยมากอย่างนั้นเลย เป็นแต่ตอนกลางคืนสุดท้าย พี่ออกมาเดินเล่นข้างนอกเพื่อให้หายท้องอืด ดูพี่เหนื่อย แต่ตอนเช้าตื่นขึ้นก่อนไปโรงพยาบาลก็ดูพี่ปรกติดี

เข้าห้อง I.C.U. หมอให้อ็อกซิเจน น้ำเกลือและยา พี่ก็นอนสงบดี แต่ชีพจรเต้นเร็วมาก (ประมาณ 127-130) ตอนกลางวันทานข้าวต้มได้นิดหน่อย แต่ทานส้ม 2 ลูก (ทานทั้งกากเพราะกลัวไม่ถ่าย) และแตงโม เสร็จแล้วก็พยายามนอนหลับ จนถึง 4 โมงเย็น ลักษณ์กลับไปขนของที่บ้านเพื่อไปค้างบ้านลูกที่ศาลาแดง เห็นพี่สบายดีก็เลยทานข้าวเย็นกันก่อน จึงพากันไปโรงพยาบาลตอนทุ่มครึ่ง ไปถึงโรงพยาบาล เรา 3 แม่ลูกตกใจมาก เพราะมีพยาบาลและหมอเต็มห้อง กำลังสวมหน้ากากอ็อกซิเจนเพื่อช่วยหายใจ ถามหมอบอกว่าดื่มนมแล้วคลื่นไส้ อาเจียร เลยเหนื่อยมาก ในที่สุด

หน้ากากอ็อกซิเจนก็ช่วยไม่ได้ ต้องใส่ท่อเข้าหลอดลมในคอ ลักษณ์กับลูกยืนอยู่นอกห้อง หมอปิดม่านบอกคุณลุงอย่าขืนครับ เดี๋ยวก็จะหายใจสะดวกแล้ว เสียงพยาบาลบอกไม่ให้ดิ้น ได้ยินแล้วเหมือนใจจะขาด ในที่สุดใส่ท่อแล้วหมอฉีดมอร์ฟีนให้ จึงสงบลงและก็หลับ หมอจึงให้เข้าเยี่ยมได้ หมอเพิ่มน้ำเกลือและยาต่าง ๆ อีกเป็น 3 ขวด เห็นแล้วสงสารเหลือเกิน ลักษณ์นั่งเฝ้าจน 5 ทุ่มกว่า พี่ตื่นขึ้นยังหันมายิ้มให้ลูกเมีย เหมือนอยากจะพูด แต่พูดไม่ได้เพราะมีท่อในปาก พวกเราได้แต่ปลอบใจ เห็นพี่ดูสบายขึ้นก็พากันกลับ มีลูกชายเฝ้าอยู่คนเดียว พอเที่ยงคืนกว่า ลูกชายโทรมาบอกว่าหมอเวรบอกพ่ออาการดีขึ้นกว่าเมื่อหัวค่ำมาก แล้วบอกว่าจะไม่โทรมาแล้วนะ แม่จะได้นอน พอวางหูลูกชายบอกว่าเดินกลับไปดูพ่ออีกที ได้ยินเสียงหมอเรียก "คุณประพฤทธิ์ ลืมตาซิ" พยาบาลเข้าไปเต็มห้องอีก ลูกชายรีบโทรมาบอกว่า "พ่อแย่แล้ว" ลูกสาวรีบขับรถพามาโรงพยาบาลอีกภายใน 10 นาที เห็นพยาบาลกำลังนวดหัวใจกันใหญ่ ลูกชายบอกได้ช็อตไฟฟ้าด้วย ลักษณ์เข้าไปร้องขอบอกว่า พอเถิดอย่านวดเลย หมอเวรบอกโทรหาคุณหมอพึงใจแล้ว คุณหมอกำลังมา ต้องช่วยกันก่อน สักครู่ คุณหมอพึงใจมาถึงได้เข้าไปในห้องประมาณ 5 นาที ก็กลับออกมาบอกว่าให้เข้าไปหาพ่อได้แล้ว เข้าไปเขาปลดสายต่าง ๆ ออกหมดแล้ว พี่จากไปแล้วตอนเวลา 1 นาฬิกา 23 นาที รวมเวลาตั้งแต่เข้าโรงพยาบาลเพียง 17 ชั่วโมง เหมือนใจจะหลุดลอยตามพี่ไปด้วย มันชาไปหมด ลูก ๆ กับลักษณ์กอดพี่ร้องไห้น้ำตาเหมือนทำนบพังทลาย พี่ไปสบายแล้ว พี่เคยบอกว่าพี่เห็นแก่ตัว ขอตายก่อนลักษณ์ เพราะทนไม่ได้ถ้าจะเห็นลักษณ์ตาย พี่เคยบอกว่าถ้าลักษณ์ตายก่อน พี่อยากไปบวช (เคยบวชแล้ว) ไม่สึก แต่นึกถึงพระแก่ ๆ ที่บิณฑบาตรไม่ไหว และเวลาเจ็บไข้ก็ไม่มีคนดูแล ก็คงจะไม่บวช จะขอดูดาว และศึกษาเรื่องดาวต่อ (เพราะพี่มีความรู้เรื่องดาว ตอนเป็นเสรีไทย) เวลานี้พี่คงจะไปอยู่บนดาวดวงใดดวงหนึ่ง

บนท้องฟ้า ลักษณ์ชี้ให้หลานดูดาวดวงที่สุกใสและบอกว่าคุณปู่ คุณตาอยู่ที่ดาวดวงนั้น และคอยมองพวกเราอยู่ เราต้องเป็นเด็กดี เวลาคิดถึง ก็ให้มาดูดาวบนท้องฟ้า

พี่ได้สมใจตามที่ขอไว้แล้วว่าจะขอไปก่อนลักษณ์ แต่พวกเราต้องเจ็บปวดเหลือเกิน ทุกคนคิดว่าพี่ต้องไปอยู่บนสรวงสวรรค์ เพราะพี่เป็นคนที่บริสุทธิ์ สะอาดทั้งกายและใจ ซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่และครอบครัว ไม่เคยให้ร้ายใคร มีแต่หวังดี ทุกคนที่พบเห็น ได้รู้จักพี่ก็รักพี่ทุกคน ลาก่อนนะจ๊ะ ยอดรักของลักษณ์ ชาติหน้าขอให้เราได้พบกันอีก พี่เคยบอกไม่ต้องกลัวความตาย เพราะเขาสั่งให้เรามาพบกันชั่วระยะหนึ่งเท่านั้น เราพบกันมา 38 ปี ตอนนี้เราต้องจากกันไปแล้ว

ลักษณ์

แสงเดือน (ณ นคร) พงศ์ไพโรจน์

ภาพของพ่อที่มองแม่และพวกเราก่อนที่พ่อจะจากไป ยังติดตาเอื้อยอยู่และคงติดอยู่ในใจตลอดไป พ่อมองแม่ด้วยสายตาที่แสดงความรักและห่วงอาวรณ์ พ่อไม่ยอมละสายตาไปจากแม่ และน้ำตาไหล เหมือนพ่ออยากจะบอกอะไรกับแม่ แต่พูดไม่ได้ เพราะมีท่อของเครื่องช่วยหายใจใส่ไว้ ขณะนั้นอาการของพ่อคงที่หมอบอกว่าอาการดีขึ้นบ้างในแง่ที่หายใจไม่หอบแล้วแต่ชีพจรยังเร็วมาก เป็นการ แสดงว่าหัวใจอ่อนเต็มที เอื้อยมองที่มอนิเตอร์อยู่ตลอด อยากจะให้ชีพจรเต้นช้าลงเสียที เพราะกลัวหัวใจมันจะเต้นไม่ไหวแล้ว เมื่อรอดูอาการของพ่อว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง เราก็กลับไปที่บ้านของเอื้อยซึ่งอยู่ใกล้โรงพยาบาล BNH มาก เพื่อจะให้แม่ได้พักผ่อน หลังจากเฝ้าพ่อมาทั้งวัน เพราะวันรุ่งขึ้นคงต้องผลัดกันมาเฝ้าพ่อแต่เช้า เอื้อยโทรไป ถามที่ห้อง ICU พยาบาลก็บอกว่าชีพจรยังเร็วเท่าเดิม อีกสักครู่น้องชายซึ่งเฝ้าอยู่ที่ ICU ก็โทรมาบอกว่าหมอเวรมาตรวจอาการพ่อ บอกว่าอาการดีกว่าตอนหัวค่ำมาก และพ่อก็รู้สึกตัวดี น้องชายยังได้คุยกับพ่อด้วย ที่ชีพจรเร็วมากไม่ต้องห่วง เป็นเพราะผลจากยาที่ช่วยเพิ่มความดัน พวกเราดีใจกันมาก แต่ก็ดีใจได้เพียงครู่เดียว เพราะอีก 2-3 นาทีต่อมา น้องชายก็โทรมาอีกครั้งบอกว่าอาการพ่อหนักอีกแล้ว พวกเรารีบไปโรงพยาบาลทันที แต่ก็ไม่มีโอกาสได้พูดกับพ่อแล้ว เพราะหมอกำลังปั๊มหัวใจให้พ่ออยู่ ทุกอย่างสิ้นหวังตั้งแต่วินาทีนั้น

น้องชายได้นำเหรียญพระใส่มือพ่อ พวกเราอธิษฐานขอให้พระนำทางพ่อไปสู่ที่สุขคติ และได้อยู่บนสวรรค์ เอื้อยไม่ทราบว่าพ่อไปอยู่ที่ไหนในขณะนี้ แต่แน่ใจว่าต้องเป็นสถานที่ที่ดี และมีความสุข เพราะพ่อเป็นคนดี มีเมตตาต่อทุกคน พ่อทำดีมาตลอดชั่วชีวิตของพ่อ ไม่เคยคิดร้ายหรือโกรธแค้นใคร พ่อทำให้ครอบครัวอบอุ่น

ด้วยการให้ความรักกับแม่และลูกๆ พ่อเป็นที่พึ่งของแม่และลูกๆ เมื่อยามมีทุกข์ พ่อเป็นที่พึ่งทางใจ โดยการช่วยสอนให้ลูก ๆ เข้าใจถึงสัจธรรมของชีวิต พ่อมีชีวิตที่ สมถะ เรียบง่าย พอใจในสิ่งที่มีอยู่ ทำให้พ่อมีความสุขและอารมณ์ดีตลอดเวลา

ตอนที่พวกเรายังเด็ก พ่อชอบพาแม่และพวกเราไปนั่งบนดาดฟ้าของบ้าน พ่อสอนให้ดูดาวต่างๆ ที่พ่อศึกษาจากตำราดูดาว ถึงแม้เวลาผ่านไปนานถึงกว่า 20 ปี เอื้อยยังจำดาวที่พ่อสอนได้ บางทีพ่อก็ร้องเพลงให้ลูกๆ ฟัง ในขณะที่นอนดูดาว เป็นเพลงไทยเดิมที่ฟังแล้วจะรู้สึกว่าจิตใจสงบ และเป็นสุข แม่บอกว่าตอนพวกเรายังแบเบาะ พ่อก็จะร้องเพลงแบบนี้ให้ฟัง เพื่อจะกล่อมเวลานอนเปล น่าแปลกที่เอื้อยยังจำเพลงเหล่านี้ได้ และเมื่อเอื้อยมีลูกของตัวเอง เอื้อยก็กล่อมลูกด้วยเพลงเหล่านี้ เพราะเอื้อยอยากให้ลูกเป็นคนใจคอเยือกเย็นเหมือนที่พ่อเคยกล่อมเอื้อยนอน

ความสุขในวัยเด็กนั้นได้ผ่านไปเร็วเหลือเกิน เอื้อยไม่ค่อยมีโอกาสได้ใกล้ชิด กับพ่อ หลังจากที่แต่งงานแยกครอบครัวออกมาแล้ว แต่กลับต้องรบกวนทำให้พ่อต้องลำบากครั้งหนึ่ง ซึ่งเอื้อยไม่มีวันลืม เมื่อเอื้อยท้องครั้งแรก ได้แท้งลูกเมื่อท้องได้ 5 เดือน มันเป็นความเสียใจครั้งยิ่งใหญ่มากสำหรับเอื้อยและสามี เพราะเอื้อยมีลูกยาก แต่งงานถึง 6 ปี จึงท้องครั้งแรกจากการทำกิ๊ฟท์ เมื่อแท้งลูกไปจึงเสียใจอย่างมาก และจะไม่ยอมทำกิ๊ฟท์อีก แต่ในที่สุด เอื้อยก็ท้องอีก ขณะที่ตั้งท้อง เกิดมีความกลัว อย่างไร้เหตุผล และเป็นทุกข์อย่างหนัก กลัวว่าจะแท้งอีก เอื้อยเก็บตัวเงียบอยู่ในห้อง ตลอดเวลา ไม่อยากพูดหรือเจอกับใคร ใช้ชีวิตทั้งวันนอนอยู่บนเตียง สามีก็ต้อง ลำบากมาก มาคอยดูแล เพราะเขาก็กลัวว่าจะแท้งอีกเหมือนกัน ขณะนั้นมีคนเดียว ที่เอื้อยจะคุยด้วยได้ ก็คือ “พ่อ” เท่านั้น พ่อคุย สอน พูดปลอบใจ และให้กำลังใจ ทางโทรศัพท์ วันละ 1-2

ชั่วโมงทุกคืน ช่วยประคับประคองจิตใจมาจนถึงวันคลอด ความกลัว และทุกข์ ก็หายไปจนหมด และได้มีลูกที่น่ารักทั้งลูกสาวและลูกชาย

เอื้อยมีครอบครัวที่มีความสุข เพราะเอื้อยยึดหลักสัจจธรรมที่พ่อเคยสอนว่า ทุกอย่างเกิดจากบุญกรรมของแต่ละคน หากคนเราสร้างกรรมดี ทำแต่ความดี มีจิตใจดี มีเมตตา เราก็จะได้รับความดี ความสุขตอบแทน เอื้อยเชื่อว่าที่พ่อสอนเป็นจริง เพราะตลอดชีวิตพ่อ เอื้อยเห็นแต่ภาพพ่อและแม่มีความสุขเสมอเมื่อจะไปไหน ก็เดินจูงมือกันไปสองตายาย ยามที่พ่อจะจากไป ก็ไปอย่างสงบและไม่ได้เจ็บป่วยทรมาน

ไม่มีคำพูดใดที่แทนความเสียใจที่ต้องสูญเสียพ่อไปอย่างกระทันหันเช่นนี้ ขอให้พ่อได้อยู่บนสวรรค์ อย่าได้มีห่วงกังวล ลูก ๆ จะช่วยกันดูแลแม่ให้จ้ะ หากชาติหน้ามีจริง เอื้อยขอตามไปเกิดเป็นลูกของพ่อทุก ๆ ชาติ เป็นครอบครัวเดียวกันอย่างนี้นะจ๊ะ

รักพ่อมาก

เอื้อย

เต็มดวง ณ นคร

พ่อจ๋า เอียดดีใจที่สุดที่ได้เกิดเป็นลูกพ่อแม้เอียดจะเรียนหนังสือไม่เก่งเหมือนพี่น้องคนอื่นๆ แต่พ่อก็ไม่เคยว่าและไม่รักเอียด พ่อบอกว่าพ่อรักลูกเท่ากันทุกคน

เอียดไม่ค่อยสนใจการเรียนเท่าไหร่ตอนมัธยมต้น ๆ ยิ่งวิชาเลขคณิตเอียดยิ่งไม่ชอบไม่ค่อยเข้าใจ พ่อจึงแนะให้เรียนทางศิลปะ แต่ในที่สุดตอนสอบเอ็นเอียดก็สอบไม่ติด เอียดเสียใจ พ่อกลับปลอบว่า อย่างนี้เรียกว่าจับเสือมือเปล่า คนจะจับเสือมือเปล่า ต้องมีจิตใจที่กล้าที่สุด เพราะไม่มีอาวุธในมือ เอียดอาจจะเป็นคนเดียวที่สอบไม่ติด แล้วพ่อยังพาไปเลี้ยงข้าว ในขณะที่ลูกคนอื่นอาจต้องถูกตีถ้าเรียนไม่เก่ง

พ่อให้กำลังใจว่า ถึงเอ็นไม่ติดก็ให้ลองสอบใหม่ เอียดสอบเข้ามหาวิทยาลัยกรุงเทพได้ พ่อแม่ดีใจมาก แล้วก็เหมือนปาฏิหารย์ เอียดเกิดมุมานะ พ่อคอยแนะนำจนเอียดสอบได้ปริญญานิเทศศาสตร์อย่างไม่น่าเชื่อ อย่างนี้จะไม่ให้เอียดภูมิใจพ่อ อย่างไร

พ่อจ๋า เอียดรู้ว่าจากวันนี้ เอียดจะต้องทำความดี และทำบุญกุศลให้มาก เพราะพ่อเป็นคนดีที่สุด เอียดจะได้เกิดเป็นลูกพ่ออีกในทุก ๆ ชาติไป

ลูกชายพ่อก็บวชแล้ว พ่อหมดห่วงแล้ว หลับให้สบายนะจ๊ะพ่อ จากวันนี้พ่อไม่ต้องทำงานอีกแล้ว ตลอดชีวิตของพ่อ พ่อมีความสุขที่สุดเพราะมีแม่คอยดูแล ปรนนิบัติ พ่อไม่ต้องห่วงแม่นะจ๊ะ เอียดจะดูแลแม่ให้ดีที่สุด

รักพ่อมากจ๊ะ

เอียด

เรืองดาว (ณ นคร) กาญจนเทพ

เอื้อย เอียด อ๋อย เอ๋ จ๋า...

พ่อมาถึง LONDON ตั้งแต่เช้าวันที่ 25 อากาศค่อนข้างเย็น และมีฝนตก พ่อยังไม่ได้เดินดูของที่จะซื้อไปฝากลูก แต่พ่อจะแข่งกับ POST CARD ฉบับนี้ว่าใคร จะถึงบ้านก่อนกัน

"ฝากหอมแม่ด้วย รัก จาก พ่อ"

ถ้อยคำใน POST CARD ใบเล็ก ๆ ที่จ่าหน้าชัดเจนถึง
เด็กหญิง เรืองดาว ณ นคร ยังคงชัดเจนในความทรงจำของอ๋อย
เมื่ออ๋อยยังเด็กนั้น... พ่อบินไปเมืองนอกบ่อยมาก
พ่อไปประชุมบางครั้งนานเกือบ 2-3 อาทิตย์
ทุกคนจึงเฝ้ารอ POST CARD ของพ่อที่พ่อจะส่งมาให้เสมอถึงทุกคน
อ๋อยเคยร้องไห้ เมื่อพ่อบินไปอยู่เมืองนอกนานหลายวัน
แม่บอกว่า เดี๋ยวพ่อก็มา...พ่อซื้อของมาฝากเราเสมอ...
ของที่เราอยากได้ ที่เราเขียนใส่ซองให้พ่อก่อนพ่อเดินทาง
POST CARD รวมทั้งของฝากเหล่านี้
มันมีค่าต่อความรู้สึกของเด็กหญิงตัวเล็ก ๆ ในอดีตคนนี้เหลือเกิน

แต่บัดนี้ พ่อเดินทางไปไกล...
พ่ออยู่ที่ไหน ไม่มี POST CARD ของพ่อส่งมาให้
ไม่มีเสียงตามสายโทรศัพท์ทางไกล ที่ลูก ๆ แย่งกันพูด

พ่อจากไปไกล...เหลือเกิน...ไกลจากเรามาก

พ่อจะเหงาบ้างไหม ใครจะคุยกับพ่อ

อยากให้พ่อรับรู้ว่า ทุกกระแสของจิตใจของลูก..

ส่งคำพูด ส่งความรัก ส่งความหมาย

ส่งสายสัมพันธ์อันอบอุ่น

ส่งแก้วใส่น้ำเย็นให้พ่อยามเมื่อพ่อเหนื่อย

ส่งไอศครีมโคนวานิลลาแสนหวานเย็นที่พ่อชอบ

ลูกอยากจะส่งทุกอย่าง รวมทั้งใจที่แสนคิดถึงพ่อ

ให้พ่อได้รับรู้ ให้พ่อได้คลายเหงา

ให้พ่อรู้ว่า ความรักที่ทุกคนมีให้พ่อนั้น

มันยิ่งใหญ่สักเพียงใด..

...พ่อจ๋า...อย่าว้าเหว่... พ่อจ๋า อย่าคิดว่าพ่ออยู่คนเดียว

เมื่อถึงวันที่เราพาพ่อกลับบ้านอีกครั้ง แม้ว่า... พ่อจะเหลือเพียงเถ้ากระดูก

แม้พ่อจะไม่สามารถส่งเสียง ให้เราได้ยินได้

แต่ ณ ที่บ้านแห่งนี้ จะมีพ่อ จะมีใจที่เราผูกไว้ด้วยกัน

ลูกจะเอาดอกไม้หอม ๆ มาวางไว้ให้

รวมทั้งน้ำเย็นที่ลูกเคยรินให้พ่อเวลาพ่อกลับจากทำงาน

ลูกจะซื้อเค้กที่แสนอร่อยมาให้พ่อในวันเกิด

ลูกจะจุดเทียนร้องเพลงให้พ่อ

จะกอดเถ้ากระดูกของพ่อ และคิดว่าพ่ออยู่ตรงนี้

ลูกไม่รู้ว่าจะจบจดหมายฉบับนี้อย่างไร...

....

ลูกรู้แต่ว่า ลูกรักและคิดถึงพ่อมากเหลือเกิน

จากลูกอ๋อย

ฟ้าดล ณ นคร

มีความเชื่อกันว่า ลูกไม้ย่อมหล่นไม่ไกลต้น แต่ในกรณีของผมและพ่อของผมอาจจะหล่นไม่ไกลก็จริง แต่พูดง่าย ๆ ว่าไม่ใกล้เลยทีเดียว

เริ่มต้นที่ผมเริ่มรู้จักพ่อ ผมพอจำได้ว่าพ่อเป็น HERO ของผมเสมอมา เด็ก ๆ เมื่อใครถามว่า โตขึ้นอยากเป็นอะไร ผมมักจะตอบว่า ผมอยากเป็นนักวิทยาศาสตร์ ต่อมาผมบอกใคร ๆ ว่าผมจะเรียนเป็นอธิบดี (ขณะนั้นพ่อผมเป็นอธิบดีกรมวิทยาศาสตร์)

พ่อได้สอนการบ้านผมตลอดมาเพราะพ่อคงอยากให้ผมเรียนเก่งเหมือนกับพ่อ เรื่องความเก่งกาจของพ่อในเรื่องการเรียนกับความลำบากในวัยเด็ก เป็นตำนานในใจผมเสมอ พ่อเล่าให้ผมฟังว่า สมัยพ่อเรียนหนังสือ พ่อไปโรงเรียนโดยไม่เคยกินข้าวกลางวัน เพราะไม่มีเงินติดตัว (นอกนั้นพ่อกินข้าวที่วัด) ขณะนั้นพ่อมีทางเลือกแค่ 2 ทางคือ เรียนหนังสือให้เก่ง เพื่อสอบชิงทุนเล่าเรียนหลวง หรือไม่ก็เป็นภารโรง ผมรู้ว่าพ่อหวังว่าผมก็คงทำได้เหมือนพ่อ แต่นี่แหละเป็นสิ่งที่ยากที่สุด ที่ผมไม่มีวันที่จะทำได้ใกล้เคียงเขาเลย ทั้ง ๆ ที่ผมได้กินอิ่ม นอนหลับเสมอ ถึงแม้ครอบครัวเราจะไม่ได้มีฐานะดีมากนัก แต่พ่อก็ไม่เคยทำให้พวกเราต้องลำบาก

เมื่อผมเป็นวัยรุ่น ผมยืนยันได้ว่า พ่อไม่เคยดุด่าผมสักคำ แม้ผมจะเกเรอยู่สักหน่อย พ่อเคยเรียกผมมานอนคุยกันสัก 2 ครั้ง (เราคุยกันด้วยเหตุผลเสมอ) ถึงเรื่องการเรียนของผม เพราะใกล้เวลาสอบเข้ามหาวิทยาลัยเต็มที พ่อรู้ว่าเรื่องสอบชิงทุนคงไม่ต้องหวังดีกว่า แต่เงินทองในครอบครัวของเราก็คงมีไม่พอให้ลูก ๆ ได้เรียนเมืองนอกหลาย ๆปีได้ พ่อยกตัวอย่าง โดยการสร้างภาพรูปปิรามิดให้ผมดู ขณะนั้น

พ่อเป็นปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ซึ่งในแต่ละกระทรวงก็จะมีอยู่เพียง 1 คน ซึ่งนับว่าพ่อได้อยู่ที่ยอดของปิรามิดนั้น ส่วนผมในขณะนั้นสอบได้ที่ 40 กว่า ๆ จากนักเรียนในห้อง 50 คน พ่อแสดงให้ผมเห็นได้ชัดเจน ตำแหน่งของผมเกาะอยู่ที่ฐานล่างสุดของรูปปิรามิดนั้น พ่อบอกว่าผมสมควรได้เป็นภารโรงถ้าอยู่ที่กระทรวงของพ่อ พ่อถามผมว่า ผมอยากเป็นจริงหรือ ผมต้องยอมจำนน และเริ่มต้นเรียนกับพ่อทุกวันเสาร์ อาทิตย์ วิธีเรียนของเราคือนอนคุยกันในตำราที่ผมไม่เคยรู้เรื่องมาก่อนจากโรงเรียน (เพราะความเกเรของผม) ในที่สุดผมก็สอบได้ในอันดับที่ 2 ซึ่งอาจจะผิดแผนของเราไปนิดหน่อย (ผมควรจะได้เรียนวิชาวิศวกรรมมากกว่าสถาปัตยกรรม) แต่ผมก็รู้ว่าพ่อดีใจไม่น้อย และผมก็รู้ว่าถ้าไม่มีพ่อ ผมจะไม่มีวันสอบได้ไม่ว่าจะเป็นวิชาอะไรก็ตาม

พ่อสอนผมให้รู้จักคิดและทำความเข้าใจกับอะไรต่าง ๆ แบบนักวิทยาศาสตร์ ทุกอย่างดูมีเหตุผล รวมทั้งสอนการถ่ายรูปที่ผมประกอบอาชีพอยู่ทุกวันนี้ กล้องเก่าของพ่อยี่ห้อ ZEISS IKON ที่พ่อใช้สอนผม ผมยังคงเก็บรักษาไว้อย่างดี

พ่อสอนให้ผมรู้จักคุณธรรม พ่อไม่เคยเอาเปรียบ และไม่เคยให้ร้ายใคร พ่อไม่เคยได้เงินมาโดยทางทุจริต พ่อรักแม่มาก ไม่เคยแตะต้องอบายมุขใด ๆ ผมเข้าใจแนวคิดและปฏิบัติของพ่อดี จากนี้ไป แม้ไม่มีพ่ออีกแล้ว พ่อก็คงไม่ต้องเป็นห่วงอะไรอีก ขณะนี้ผมมีการงานที่ดีพอสมควร ไม่ได้เป็นภารโรงตามที่เราเคยคิดกัน ขอให้พ่อนอนหลับให้สบาย ผมจะปฏิบัติตัวให้ดี ดูแลแม่และครอบครัวของเราแทนพ่อ รวมทั้งจะเลี้ยงลูกของผมให้ได้ดีเหมือนคุณปู่ของเขามากกว่าพ่อของเขาเอง

ผมคิดถึงพ่อเหลือเกิน

ฟ้าดล ณ นคร

25/6/40

ถึงคุณตา

1. ปิงคิดถึงคุณตามาก

2. ถ้าปิงขึ้นไปบนสวรรค์จะไปดูดาวกับคุณตา

3. ปิงยังไปนอนกับคุณยายอยู่

4. ปิงจะดูแลคุณยายให้ดี

5. ปิงรักคุณตามาก

จากเด็กชาย นนท์ กาญจนเทพ (ปิง)

รักและคิดถึงคุณตามาก
จากแป๋ม
นริศา กาญจนเทพ

ส่งถึง ดร. ประพฤทธิ์ ณ นคร

คุณปู่ครับ

ผมจำได้ว่าผมเคยสัญญากับคุณปู่ว่าผมจะเป็นเด็กดี เรียนหนังสือเก่งๆ ผมจะสอบเข้าสาธิตให้ได้ ผมจะพยายามทุกเรื่องเลยครับ.

เมื่อคืนผมไปทำท่าเทควันโดให้คุณปู่ดูที่วัด คุณปู่เห็นหรือปล่าวครับ

หลานชาลี

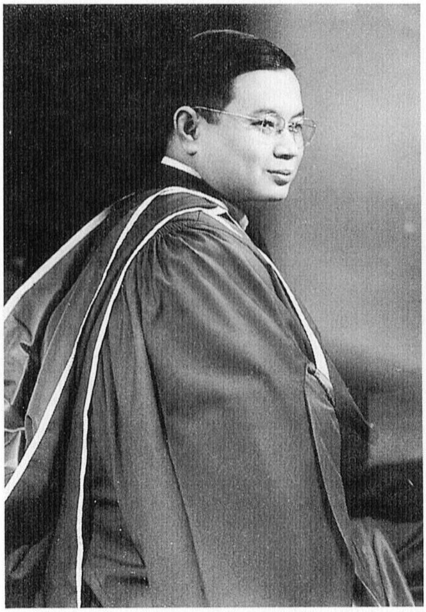
U n f o r g e t t a b l e

จากสไลด์ในงานวันเกิดครบ 6 รอบ

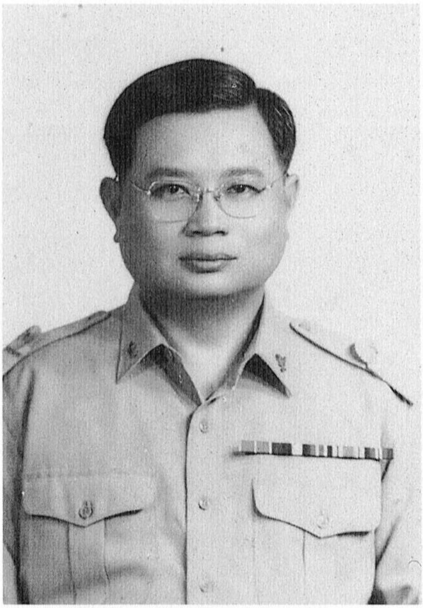
ดร.ประพฤทธิ์ ณ นคร

โรงแรมฮิลตันอินเตอร์เนชั่นแนล ณ ปาร์คนายเลิศ

พ่อ...คือ คนเก่ง

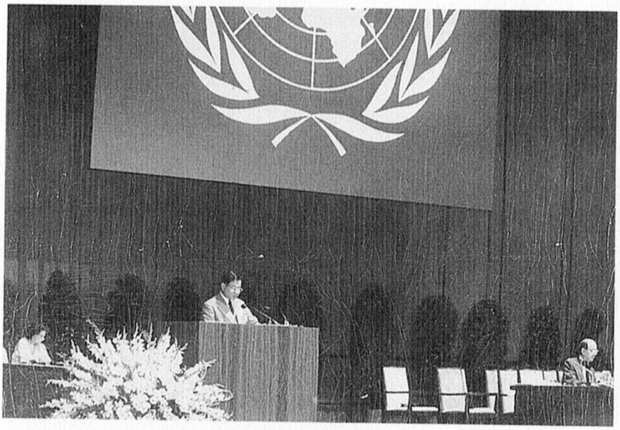
พ่อ...คือ คนซื่อตรง

พ่อ...คือ วีรบุรุษของชาติ

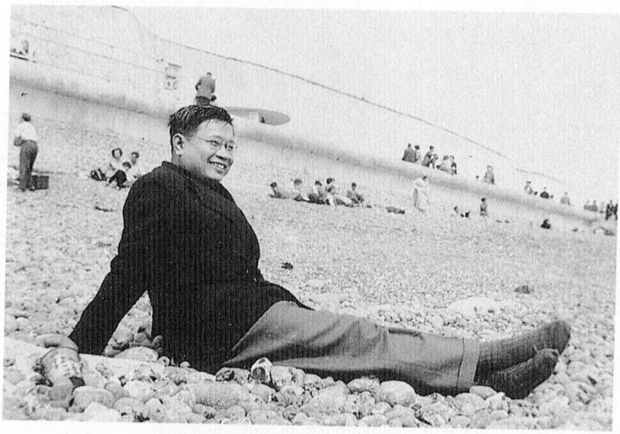

พ่อ... คือ ตัวแทนของประเทศ

พ่อ...คือ ผู้มีรอยยิ้ม

พ่อ...คือ ผู้ชายที่รักแม่ที่สุด

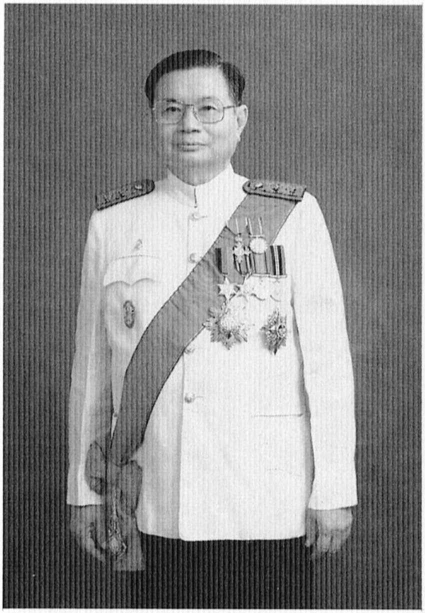
พ่อ...คือ ผู้ชายที่แม่รักที่สุด

Bangkok Airport

พ่อ...คือ เกียรติยศของวงศ์ตระกูล

พ่อ...คือ ความภูมิใจของพวกเรา

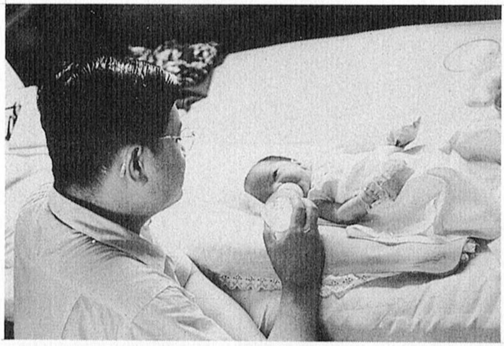

พ่อ...คือ ผู้ร่วมทุกข์ร่วมสุข

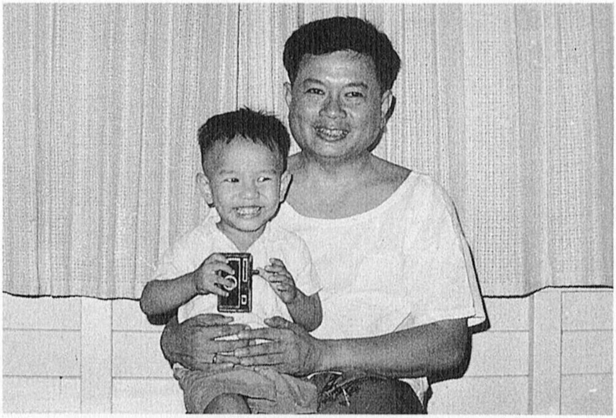
พ่อ...คือ ผู้ให้ความรัก

พ่อ...คือ ผู้สร้างรอยยิ้ม

พ่อ...คือ ความอบอุ่น

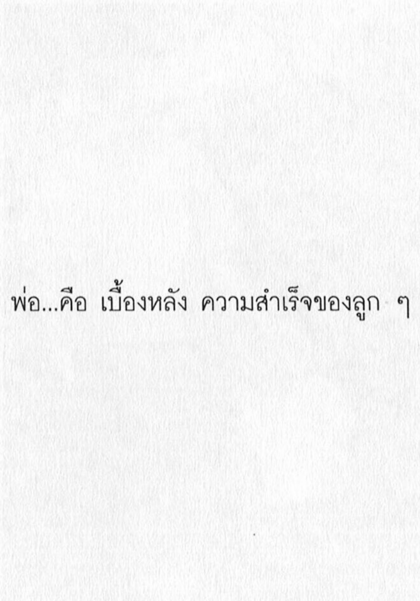

พ่อ...คือ แบบฉบับของลูก

พ่อ...คือ เบื้องหลัง ความสำเร็จของลูก ๆ

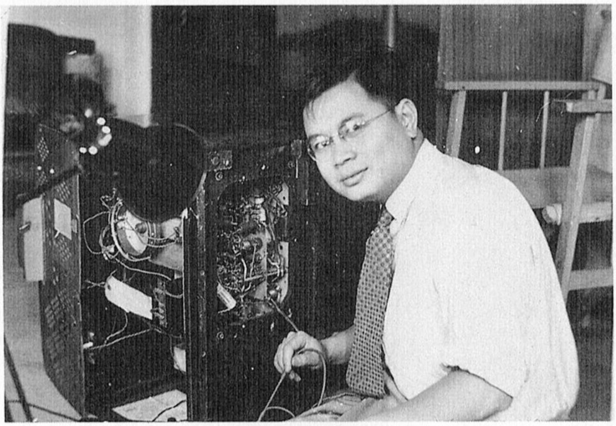

พ่อ...คือ ช่างประจำบ้าน

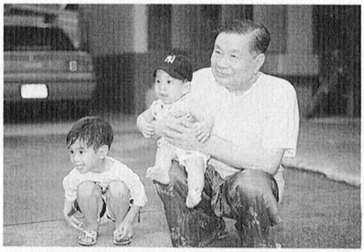

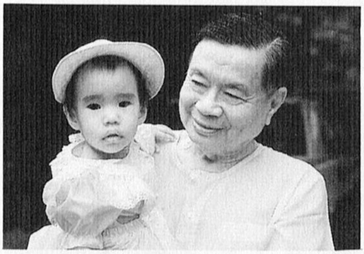
พ่อ...คือ หัวหน้าครอบครัว

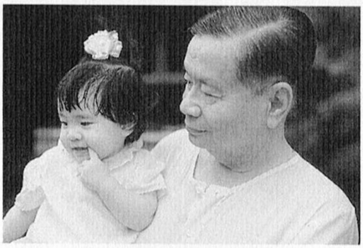

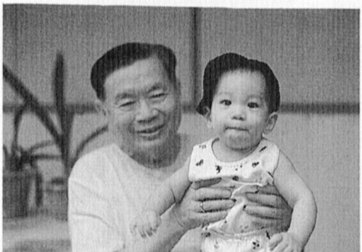

พ่อ...คือ คุณปู่ คุณตาของหลาน ๆ

พ่อจ๋า...เรารักพ่อจ้ะ

ขอกราบขอบพระคุณ

เจ้าภาพขอกราบขอบพระคุณท่านผู้มีเกียรติ ญาติมิตรทุกท่านเป็นอย่างสูง ที่ได้กรุณาให้เกียรติมาร่วมในพิธีรดน้ำศพ บำเพ็ญกุศลสวดพระอภิธรรม นำพวงหรีดมาเคารพศพ และร่วมทำบุญ ตลอดจนมาร่วมเป็นเกียรติในงานพระราชทานเพลิงศพ ดร. ประพฤทธิ์ ณ นคร

หากมีข้อบกพร่องประการใด เจ้าภาพกราบขออภัยไว้ ณ โอกาสนี้

ภรรยา
บุตร - ธิดา
เจ้าภาพ

ที่ระลึกเนื่องในงานพระราชทานเพลิงศพ ดร.ประพฤทธิ์ ณ นคร